

O altă lume, aceeași oameni

Pentru nimeni nu este ușor să trăiască departe de casă, mai ales în vremuri tulburi. Împinși de așteptări diferite față de ceea ce există "acasă", obligați de lipsuri, nevoi, de dragostea pentru familie și de o viață care oferă alte perspective, unii oameni aleg să emigreze, fără a se uita în urmă.

Mătușa mea și cea mai bună prietenă a ei au plecat din țară cu 9 ani în urmă. În vremea aceea aveam 8 ani și tot ce îmi amintesc este faptul că abia așteptam să le văd, să vină la mine cu cadouri și să îmi spună povești despre „lumea de afară”, care părea uneori complet diferită de “lumea mea”. Eram fascinată de poveștile lor. Cu toate acestea, timpul petrecut împreună se scurgea repede și momentul în care trebuia să ne luăm la revedere era cumplit de dureros. Deși știam că le este bine, mă gândeam cu groază că nu o să le mai văd luni bune.

În timp am început să mă obișnuiesc cu aceste lungi despărțiri și în 2013, alături de părinți, le-am făcut pentru prima dată o vizită în Bruxelles, Belgia. Atunci am realizat că poveștile chiar erau despre o lume reală, în care nu totul este perfect, dar în care oamenii pot găsi nenumărate satisfacții. Am aflat că fiecare țară are minusurile ei, că trebuie să muncești mult pentru un job bine plătit, pe care, de altfel, îl găsești destul de greu, chiar dacă ești bine pregătit. De asemenea, am înțeles că există și momente în care le este dor de țară și de familie, cu toate că s-au integrat foarte bine și au mulți prieteni acolo, mulți dintre ei tot români. Mi-au spus că niciodată nu au fost tratate de străini “altfel” și că se simt bine: *”Este o societate deschisă către alte culturi și toleranță. Bruxelles-ul este un oraș ”internațional”, în care poți ușor să interacționezi cu oameni veniți din toată lumea. Asta și datorită prezenței instituțiilor europene și internaționale. Există o calitate a vieții cotidiene care nu poate fi neglijată: acces la servicii medicale de calitate, respect în relația autorităților cu cetățenii, posibilitatea de a alege între diferite tipuri de învățământ (laic, privat, public, religios, belgian, internațional), multiculturalismul care se vede că a modelat “frumos” relațiile sociale”*, spune mătușa mea, iar prietena ei completează: *“Oamenii sunt foarte toleranți și civilizați. Se respectă reciproc, respectă regulile comunităților din care fac parte, există un sistem medical deschis, protecție socială pentru oamenii care lucrează, iar oamenii muncesc serios, cu responsabilitate. Sunt însă și părți mai puțin bune. Totuși, aș vrea să mă întorc în România, să fiu cu familia, dar nu pentru a lucra, ci doar la pensie.”* Anii au trecut și mătușa mea are o fetiță de 2 ani. Tatăl ei este de asemenea român, stabilit tot în străinătate, unde a întâlnit-o pe mătușa. Anul acesta am fost din nou în Belgia și am rămas plăcut surprinsă când am văzut cât de bine s-a adaptat cea mică la creșă. Educatoarele de acolo sunt mândre de modul în care ea progresa. Înțelege româna, engleza, franceza și flamanda, fiind la o creșă în care se vorbește în flamandă și franceză. Cu toate acestea, este atașată de familia ei, în jocurile ei spunând de multe ori că „pleacă în România”. Este vizitată de rude și de prieteni de aici și se adaptează cu ușurință când vine în țară. Sunt convinsă că va crea o legătură puternică cu România, deși mare parte din viață, poate chiar toată, o va trăi afară.

*Andreea Șelaru
Colegiul Național B P Hașdeu , Buzău-Romania*

"For an Active citizenship, Inclusion and Development: AID refugees and immigrants" Reference 2016-1-ES01-KA219-025022.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial-No Derivatives 4.0 International.

Permissions beyond the scope of this license may be available at erasmusrefugees@gmail.com

Another world, the same people

It is not effortless to live far away from home for anybody, especially these days. All along of different expectations of what exists “at home”, being obligated by the straitened circumstances, needs, by the love and care for their families and by a lifestyle that offers other prospects, some people choose to emigrate, without even looking back.

My aunt and her best friend left the country to work abroad 9 years ago. At the time I was just 8 years old and all I remember is the fact that I was waiting to see them. I was on cloud nine when they visited us and gave me a lot of presents and told me a lot of stories about “the outside world”, which seemed to be totally different from “my world”. I was fascinated by their stories. Despite all these, time spent together was running out fast and the moment we had “to say goodbye” was very painful. Even if I knew that they had a perfect life there, I was thinking with some dismay that I would not see them again for a long time.

In time I have started to get accustomed with these long severances and in 2013, I made my first journey to Bruxelles, Belgium, together with my parents. Then I realised that those stories were about a real world, where not everything is perfect, but where people can find a myriad of satisfactions. I found out that every country has its deficiencies, that you have to work much for a well-paid job that you find at great pains, even if you are qualified for it. Of course, I understood that there are moments when they miss their country and families, despite the fact that they fit in well there and had hundreds of friends, most of them being Roumanians. They told me that they were never treated „differently” by the others and they felt OK there: *“It is a tolerant society, open to other cultures. Brussels is an international city, where you can easily interact with people coming from all over the world. And this is so because of the presence of European and International Institutions. There is also a quality of life, that can’t be neglected: access to healthcare, respect in the relationships between the authorities and citizens, the possibility to choose between the different types of education (lay, private, public, religious, Belgian, international), the multiculturalism, which has shaped the social relationships “beautifully”, says my aunt and her friend adds: “People are very tolerant and civilized. They respect each other, respect the rules of the communities which they belong to, there is an open medical system, social protection for people who work and they work earnestly and with responsibility. There are also bad things about living here. I would like to come back in Romania, to be with my family, but not for working, just when I retire.”* The years have passed and my aunt has a 2 year-old daughter. Her father is also Romanian and is living abroad, where he met my aunt. This year I went to Belgium again and I was very surprised when I saw that she had adapted very well at the crèche. The pedagogues from here are proud of the way she is making progress. She understands Romanian, English, French, German and Flemish, because she attends a Flemish crèche. Despite all these, there is a connection between her and us, her family, and in her games she usually says that she “Is living in Romania”. She is visited by relatives and friends from here and she adapts easily when she comes to Romania. I strongly believe that, even if she is going to spend most of her life abroad, maybe all of it, she will still be able to create a strong connection with Romania when she grows up

Andreea Şelaru
National College BP Haşdeu, Buzău-România

"For an Active citizenship, Inclusion and Development: AID refugees and immigrants" Reference 2016-1-ES01-KA219-025022.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial-No Derivatives 4.0 International.

Permissions beyond the scope of this license may be available at erasmusrefugees@gmail.com